No és nou

Per EloiA el dc., 06/09/2017 - 09:00

Gossos
-
8

Lletra original

Van ser dies de glòria vam fer nostre el carrer,
tots junt una sola cosa el crit de molta gent.
Vull despertar un bon dia,
he somiat un món diferent.
No t'ofeguis si et pregunto tú què en penses.
Saps què passa, doncs passa que és el teu temps.
Qui vol entrar en un joc ben diferent
Tu pots, engega de seguida.
No és nou, deixa enrere els teus sentiments
Perduts ens guanyen la partida.
El teu món,
Per entendre qui ets necessites saber quin és el teu món.
Per entendre què hi fas necessites saber com és el teu món
Per entendre els demés necessites passejar pel món.
El món és molt gran i és de tots.
Hem perdut les maneres,
Què n'hem fet de l'honor,
Passegem les mentides
Com si fossin tresors.
Vull despertar un bon dia
Obrir els ulls i veure un món diferent.
Quan et cremes, tu no esperes, fas un bon salt i crides,
No t'oblidis que hi ha coses que no poden esperar.

Lletra traduïda

És la utopia de sempre

Els díes de glòria dels que parla la cançó recorden les mogudes del 0,7% i del no a la guerra. Díes de sortir al carrer i fer sentir la veu de molta gent.
Aquesta manera de pensar i fer no és nova. Des dels inicis de la humanitat hi ha hagut el somni d'un món diferent. Així el narra Isaïes:
"El llop conviurà amb l'anyell,
la pantera jaurà amb el cabrit;
menjaran junts el vedell i el lleó,
i un nen petit els guiarà.
La vaca i l'óssa pasturaran juntes,
jauran plegades les seves cries.
El lleó menjarà palla com el bou,
l'infant de llet jugarà
vora el cau de l'escurçó,
el nen ficarà la mà
a l'amagatall de la serp.
Ningú no serà dolent ni farà mal
en tota la muntanya santa,
perquè el país serà ple
del coneixement del Senyor,
com l'aigua cobreix
la conca del mar." (Is 11, 6-9

Entra a un joc diferent

Un grup de joves de la Comunitat Cristiana de st Pere Claver del Clot hem anat aquest estiu a el Alto, Bolívia. Us podríem explicar les mil i una, subratllant la magnífica acollida que ens han donat les famílies d'allí , els majestuosos paisatges, els grans contrastos... Em limitaré a expressar en quatre ratlles el que més m'ha frapat: l'haver estat testimoni de l'acció de l'Esperit en la resta de companys que integràvem el grup. He vist en cada rostre d'ells i elles l'amor, l'alegria, la pau, l'esforç, el servei, l'acollida del sorprenent, la inconformitat davant la injustícia, els dubtes, la contemplació del món, la generositat...
He vist com Déu ha parlat amb ells i elles, a cadascú amb el seu llenguatge, sense necessitat de cap mediació, gratuïtament. He vist com Déu qüestiona, acull i es deixa acollir, es dóna i convida a donar-se, estima i convida a estimar sense límits i com no es cansa d'esperar.
He vist com Déu ens ha cridat a ser lliures, a viure amb humilitat, a no conformar-nos amb la situació actual i a treballar un dia i un altre per la pau i la justícia. Per cert, Déu es diu doña Elena, Cristian, Jannet, llac, muntanyes, cel, comunitat, ...
(Roger Torres)